

< DAT PHILIP GLASS EN ROBERT WILSON WERELDBEROEMD MAAKTE

toen hij in 1975 begon aan 'Einstein on the beach'. © reuters

trok, spreekt voor zich. Scènes waarin niets anders te zien is dan een lichtgevende balk die twintig minuten lang geleidelijk over het podium zweeft en gezongen teksten als 'fa do la si mi' en 'one two three four' geven aan hoe uitgepuurd de muzikale en visuele taal van Glass en Wilson wel was. De kracht daarvan blijft ook vandaag moeiteloos overeind. 'Hedendaagse muziek verliest soms het contact met de dingen en blijft wat in zichzelf gekeerd. Daarom is het ook voor ons als ensemble voor nieuwe muziek nuttig om eens terug te gaan naar die eenvoud en zo weer op de essentie uit te komen. *Einstein* laat ons toe om terug zo'n nulpunt te vinden en dat is heel inspirerend', vindt Verstockt.

Verlies

Einstein on the beach ging in 1976 in première op het festival van Avignon, hield daarna een ware triomftocht door Europa (en passeerde onder meer bij ons in de Munt) en eindigde met twee uitverkochte voorstellingen in de Metropolitan Opera in New York: een bolwerk van de conservatieve operatraditie, dat door twee jonge nieuwlichters werd ingenomen.

Einstein lanceerde een fenomenale carrière in het muziektheater voor Glass en Wilson, al was er een keerzijde aan het succes. Hun productie liep in eigen beheer en de tournee eindigde met een verlies van 90.000 dollar (63.000 euro). Philip Glass was gedwongen om meteen na *Einstein* terug een baantje als taxichauffeur te aanvaarden.

Hij vertelt graag de anekdote hoe kort daarna een oudere dame in zijn taxi stapte, de naam op zijn penning las en hem zei: 'Jongeman, besef je wel dat je dezelfde naam hebt als een zeer beroemde componist?'

Blijft *Einstein on the beach*, dat ook veel aan de regie van Wilson te danken had, overeind als je er fragmenten uit brengt in pure concertvorm?

Serge Verstockt is overtuigd van wel: 'Het scenische aspect was sowieso al vrij summier en abstract. Bovendien werkt goede opera ook concertant en we hebben erover gewaakt een selectie te maken van de meest dynamische stukken, die het best overeind blijven zonder de visuele elementen.'

Philip Glass was gedwongen om meteen na 'Einstein' terug een baantje als taxichauffeur te aanvaarden

Met het Collegium Vocale staat er een koor op het podium dat gespecialiseerd is in oude muziek. 'Voor dit werk is dat een evidente keuze', vindt Verstockt. 'De sobere zangstijl van oude muziek past hier perfect bij; het is puurder, transparanter, minder pathetisch. De dirigent James Wood komt zelf ook uit die koortraditie, dus die elementen passen vanzelf in elkaar.'

Collegium Vocale en Champ d'Action: selecties uit 'Einstein on the beach' en werken van Steve Reich en James Tenney. 30/9, 20u, CC Doornik; 1/10, 20.15u, Flagey, studio 4, Brussel; 2/10, 20.30u, De Roma, Borgerhout; 3/10, 20u, De Bijloke, Gent.

ONLINE

www.collegiumvocale.com
www.champdaction.be